

Sygn. akt I 1 C 721/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Miłośz

Protokolant: Natalia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2019 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa T. L.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G.

o ustalenie

I. ustala nieistnienie wierzytelności pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. względem powoda T. L. w kwocie 2.940,45 zł (dwa tysiące dziewięćset czterdzieści złotych czterdzieści pięć groszy), wynikającej z faktury korygującej VAT (...) z dnia 5 października 2016 r., która korygowała fakturę VAT (...) z dnia 28 września 2019 r.;

II. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz powoda T. L. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych), powiększoną o należny podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu;

III. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem zwrotu niepokrytych kosztów sądowych w postaci opłaty od pozwu.

Sygn. akt I 1 C 721/18 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 18 października 2017 r. do Sądu Rejonowego w Białogardzie powód T. L. wniósł o ustalenie nieistnienia wierzytelności pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. w kwocie 2.940,45 zł, wynikającej z faktury korygującej VAT (...) z dnia 5 października 2016 r. i faktury VAT (...) z dnia 28 września 2019 r.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że po wymianie zamontowanego w miejscu zamieszkania powoda licznika energii przez pozwaną – dostawcę energii, zgodnie z umową kompleksową zawartą z powodem – otrzymał fakturę (rozliczenie za okres 9 dni) na kwotę 2.940,95 zł. W piśmie z dnia 11 listopada 2016 r. pozwana stwierdziła, że wymieniony licznik był uszkodzony, a w fakturze uwzględniono korektę na podstawie zużycia energii zarejestrowanego przez sprawny licznik – zużycie wynieść miało 4.884 kWh. W ocenie powoda, nie jest to racjonalna ilość; powód ma w gospodarstwie tylko podstawowy sprzęt, nadto dokonywał on wpłat wcześniej. W maju 2017 r. pozwana wstrzymała dostawę energii elektrycznej.

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w Białogardzie uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

W piśmie z dnia 3 sierpnia 2018 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że niesprawność licznika stwierdzona została w oparciu o badania przeprowadzone przez laboratorium licznikowe, które to wykazały uszkodzenie licznika, skutkujące możliwością poboru energii bez jej pomiaru i rejestracji. Zaznaczyła przy tym, że faktura korygująca uwzględnia koszt energii pobranej w okresie od 1 października 2014 r. do 19 sierpnia 2016 r., o czym poinformowano powoda w odpowiedzi na reklamację.

Na rozprawie w dniu 10 lipca 2019 r. pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, wskazując że nie zostały pokryte przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. L. i pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. byli stronami umowy kompleksowej sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej nr (...) do mieszkania powoda.

(dowód: umowa kompleksowa nr (...) z 26 września 2014 r. k. 3-3v)

W mieszkaniu powoda dział sprzęt elektryczny: pralka, lodówka, telewizor, oświetlenie, sporadycznie używana piła elektryczna.

(dowód: przesłuchanie świadka D. L. na rozprawie 28 marca 2019 r. 00:03:57-00:18:57, k. 163-164, przesłuchanie powoda T. L. na rozprawie 28 marca 2019 r. 00:18:57-00:27:34 k. 163-164)

Powód i jego żona dokonywali płatności na rzecz pozwanej w wykonaniu umowy nr (...).

(dowód: potwierdzenia wpłat k. 6, przesłuchanie świadka D. L. na rozprawie 28 marca 2019 r., 00:03:57-00:18:57 k. 163-164, przesłuchanie powoda T. L. na rozprawie 28 marca 2019 r., 00:18:57-00:27:34 k. 163-164)

W fakturze VAT nr (...) korygującej fakturę VAT nr (...) pozwana obciążyła powoda kwotą 2.940,45 zł tytułem opłat za okres (data odczytu) od 20 września 2016 r. do dnia 28 września 2016 r. W fakturze wskazano zużycie energii w wysokości 4.884 kWh. Jako powód korekty wskazano „Doliczenie kWh w związku z uszkodzonym licznikiem”.

(dowód: faktura korygująca VAT (...) z dnia 5 października 2016 r. k. 4-4v)

W korygowanej fakturze VAT nr (...) wskazano zużycie energii za okres (data odczytu) od 20 września 2016 r. do dnia 28 września 2016 r. w wysokości 75 kWh.

(dowód: faktura VAT (...) z dnia 28 września 2016 r. k. 97-98)

Laboratorium licznikowe (...) S.A. przeprowadziło badania na liczniku przedpłatowym energii elektrycznej o numerze fabrycznym (...), wykazując awarię umożliwiającą pobór energii bez jej pomiaru i rejestracji.

(dowód: sprawozdanie z badań (...) S.A. k. 70-72)

Korekta dokonana w fakturze VAT nr (...) została dokonana w oparciu o dane odczytowe z okresu poprzedzającego awarię.

(dowód: pismo (...) S.A. z 17 stycznia 2019 r. k. 100)

W odpowiedzi na złożoną przez powoda w dniu 10 maja (...). reklamację pozwana poinformowała powoda o konieczności doliczenia energii elektrycznej za okres od 1 października 2014 r. do 19 sierpnia 2016 r.

(pismo pozwanej z 29 czerwca 2017 r., k. 69)

W piśmie z 1 sierpnia 2017 r. powód domagał się od pozwanej wyjaśnienia okoliczności wystawienia zawyżonej faktury.

(pismo powoda z dnia 1 sierpnia 2017 r., k. 5-5v)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedstawione przez strony postępowania dokumenty, niekwestionowane w toku sprawy i niebudzące wątpliwości Sądu, a także na podstawie przesłuchań świadka i strony powodowej.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Strony postępowania łączyła umowa kompleksowa, uregulowana w art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne. W myśl przywołanego przepisu, umowa kompleksowa obejmuje umowę sprzedaży (do której, zgodnie z treścią art. 555 k.p.c., odpowiednio stosować należy przepisy o sprzedaży rzeczy) i umowę świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej. Przepis art. 5 ust. 2 pkt. 1 i 2 ustawy Prawo energetyczne określa treść umów sprzedaży i przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej. W kontekście przedmiotowej sprawy podkreślenia wymaga, iż wskazany przepis wymaga, by w umowie sprzedaży energii zawrzeć sposób prowadzenia rozliczeń.

Sporne roszczenie, którego ustalenia nieistnienia żądał powód w niniejszym postępowaniu, pozwana wywodzi z faktury korygującej VAT (...) z dnia 5 października 2016 r. Ze wskazanej faktury wynika, iż w dziewięciodniowym okresie od 20 września 2016 r. do 28 września 2016 r. ilość dostarczonej energii wyniosła 4.884 kWh; w fakturze zamieszczono także wzmiankę, iż korekta wynika z doliczenia kWh w związku z uszkodzonym licznikiem.

W toku sprawy Sąd, w wyniku przesłuchań D. i T. L. ustalił, iż w mieszkaniu powoda, do którego energię dostarczała pozwana, znajduje się sprzęt typowy dla gospodarstw domowych. Powód posiada pralkę, lodówkę, telewizor, oświetlenie i rzadko używaną pilę elektryczną. Sąd nie znalazł podstaw by uznać, że sprzęt ten używany jest w sposób odbiegający od normy czy też wyjątkowo intensywnie. Ilość energii wynikająca z korekty rozliczenia oznaczałaby zaś nieprzerwaną pracę urządzeń o łącznej mocy przekraczającej 22.000 W (dwadzieścia dwa tysiące watów) przez wszystkie dziewięć dób okresu rozliczeniowego. Uznać należało zatem, iż rzeczywiste zużycie energii w okresie, którego dotyczy faktura, nie mogło osiągnąć ilości wskazanej w treści faktury.

Co istotne jednakże, w toku sprawy pozwana nie wskazywała by energia doliczona w fakturze korygującej VAT (...) z dnia 5 października 2016 r. została przez powoda faktycznie zużyta w okresie od 20 września 2016 r. do 28 września 2016 r. Pozwana wskazała, że dokonała korekty rozliczeniowej, doliczając ilość zużytej przez powoda energii, która nie została zarejestrowana przez wadliwy licznik, o czym poinformować miała powoda. Okoliczność awarii licznika, co wymaga zaznaczenia, nie była w toku sprawy kwestionowana. Niemniej powyższe nie czyniło zasadnym dokonanie kwestionowanego przez powoda naliczenia. W ocenie Sądu, pozwana nie wykazała, by była uprawniona do doliczania do faktur za poszczególne okresy rozliczeniowe ilości energii zużytej we wcześniejszych okresach. Nadto, jak wynika z pisma (...) Spółki Akcyjnej (k. 100), rozliczenie to oparte było na szacunkach i danych z okresu poprzedzającego awarię licznika, nie zaś – na energii faktycznie pobranej. Sposób dokonywania rozliczeń, jak wynika z wyżej przywołanych przepisów Prawa energetycznego, winien bowiem być oznaczony w umowie sprzedaży energii (czy, jak w przedmiotowej sprawie, umowie kompleksowej sprzedaży i dystrybucji). Z treści umowy kompleksowej łączącej strony nie wynika zaś, by pozwanej przysługiwało uprawnienie do podwyższania ilości zużytej energii w oparciu o szacunki z innych okresów. Istnienia takiego uprawnienia pozwana nie podniosła, a tym bardziej nie wykazała w toku sprawy - nie przedstawiła jakichkolwiek dokumentów, w szczególności ogólnych warunków umów kompleksowych, stanowiących integralną część umowy na potwierdzenie zasadności dokonanego rozliczenia.

Pozwana nie udowodniła również wysokości dokonanych naliczeń ilości pobranej energii elektrycznej. Skoro licznik poboru energii elektrycznej był uszkodzony, pozwana winna wskazać na podstawie czego ustaliła doliczoną wartość (...). Pozwana ograniczyła się do wskazania, że wartość ta wynikała z danych pomiarowych dostarczonych przez Operatora Systemu Dystrybucyjnego, którym jest (...) S.A. w G., a konkretnie z odczytu danych z pamięci E. dokonanego przy badaniu licznika (k. 66), lecz nie przedstawiła tych danych. Pozwana przedłożyła sprawozdanie z badań licznika, w którym wskazano na odczyt danych z pamięci E., zamieszczonych w załączniku do pisma, lecz załącznika tego nie przedłożyła w sprawie. Podstawą ustaleń w tym zakresie nie może być pismo (...) S.A. z 17 stycznia 2019 r. (k. 100), albowiem stanowi ono wyłącznie oświadczenie złożone w sprawie przez osobę trzecią.

Mając na uwadze powyższe, należało uwzględnić powództwo. Pozwana nie dowiodła, by z umowy łączącej ją z powodem wynikało przysługujące jej uprawnienie do dokonywania opartych na szacunkach korekt faktur za wcześniejsze okresy rozliczeniowe celem wyrównania niedopłat z okresów wcześniejszych. W konsekwencji, roszczenie pozwanej uznać należało za nieistniejące, o czym orzeczono w punkcie I sentencji na podstawie art. 189 k.p.c.

Kosztami postępowania Sąd obciążył pozwaną, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd obciążył pozwaną niepokrytymi kosztami sądowymi w postaci opłaty sądowej od pozwu, której powód nie uiścił w związku ze zwolnieniem od kosztów sądowych. Wysokość opłaty (100 zł) została zaś ustalona na podstawie art. 28 pkt 2 wymienionej ustawy.

Sygn. akt I 1 C 721/18 upr.

ZARZĄDZENIE

Dnia 19 września 2019 r.

1. Odnotować w Repertorium C i kontrolce uzasadnień;
2. Odnotować w systemie zmianę pełnomocnika pozwanej na adw. M. S.-B. i jej adres do korespondencji jak w piśmie z 25 lipca 2019 r.;
3. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej adw. M. S.-B.;
4. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni z z.p.o.

sędzia Marta Miłosz